

σιεύθηκε. Δεν μπορεί να απομακρυνθεί από την ακριβή ερμηνεία της προκηρύξεως του διαγωνισμού για να δεχθεί στην προφορική εξέταση υποψήφιους που δεν έλαβαν στις γραπτές εξετάσεις τον ελάχιστο αριθμό μονάδων που απαιτεί για τις εξετάσεις αυτές η προκήρυξη του διαγωνισμού, διότι άλλως θα τροποποιούσε ουσιωδώς τους όρους του διαγωνισμού.

2. Λαμβανομένης υπόψη της ανεξαρτησίας των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών, η διοίκηση δεν διαθέτει εξουσία τροποποιήσεως ή ακυρώσεως των αποφάσεών τους. Αν κρίνει ότι η εξεταστική επιτροπή απέκλεισε παράνομως ορισμένους υποψήφιους από τη συμμετοχή σε μια εξέταση, οφείλει να διαπιστώσει αυτή την περίπτωση με αιτιολογημένη απόφαση και να επαναλάβει όλη τη διαδικασία, δημοσιεύοντας νέα προκήρυξη διαγωνισμού. Δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να κάμει δεκτή την ένσταση των

ενδιαφερομένων, επιτρέποντάς τους να μετάσχουν στην εν λόγω εξέταση.

3. Τα διαφορούμενα σημεία μιας προκηρύξεως διαγωνισμού ως προς τους όρους που απαιτούνται, όσον αφορά τους βαθμούς επιτυχίας στις γραπτές εξετάσεις, για να επιτραπεί η συμμετοχή στην προφορική εξέταση, δεν μπορούν να καταστήσουν άκυρη την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής για τη συμμετοχή αυτή, εφόσον ελήφθη βάσει ορθής ερμηνείας της εν λόγω προκηρύξεως, όταν τίποτα δεν επιτρέπει τη διαπίστωση ότι ελλείπει αυτού του διαφορούμενου θα είχαν καλύτερη επιτυχία οι υποψήφιοι στις γραπτές εξετάσεις. Πράγματι, μια διαδικαστική πλημμέλεια δεν μπορεί να καταστήσει άκυρη μια πράξη παρά μόνον αν αποδεικνύεται ότι ελλείπει της πλημμέλειας αυτής η απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό αποτέλεσμα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 3ης Μαρτίου 1993 *

Στην υπόθεση T-44/92,

Claudia Delloye, Σταύρος Καραφυλλάκης, Antonio Loddo, Carla Rinaldin και Mariangela Tavola, αντίστοιχα έκτακτος υπάλληλος και μόνιμοι υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι Βεγγλίου, εκπροσωπούμενοι από τον G. Vadersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγοντες,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Valsecia, κύριο νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως που κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες στις 9 Ιουλίου 1991, με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού EUR/21 αρνήθηκε να τους δεχθεί στην προφορική εξέταση του εν λόγω διαγωνισμού,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, A. Saggio και C. P. Briët, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Ιανουαρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Περιστατικά και διαδικασία

- 1 Οι προσφεύγοντες, αντίστοιχα έκτακτος υπάλληλος και μόνιμοι υπάλληλοι της Επιτροπής, μετέσχαν στον γενικό διαγωνισμό βάσει εξετάσεων EUR/21, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων βοηθών υπαλλήλων διοικήσεως. Αφού πέρασαν με επιτυχία τις προκριματικές εξετάσεις, έγιναν δεκτοί στη μοναδική εξέταση συντάξεως εκθέσεως ιδεών (εξέταση δ'), που αποτελούσε την προϋπόθεση συμμετοχής στην προφορική εξέταση.

- 2 Η Επιτροπή ειδοποίησε τους προσφύγοντες, με έγγραφο της 9ης Αυγούστου 1991, ότι δεν έλαβαν σύνολο 24 μονάδων στην εξέταση δ' του διαγωνισμού και ότι η εξεταστική επιτροπή δεν μπόρεσε, κατόπιν αυτού, να τους δεχθεί στην προφορική εξέταση. Οι μονάδες που δόθηκαν στους ενδιαφερομένους στην εξέταση δ' τους κοινοποιήθηκαν κατόπιν αιτήσεώς τους. Η Delloye έλαβε 21,75 μονάδες, ο Καραφυλλάκης 23,50, ο Loddo 21,50, η Rinaldin 22,50, και η Tavoia 23,25.
- 3 Η προκήρυξη του προαναφερθέντος γενικού διαγωνισμού EUR/21 καθόρισε ως εξής τον τρόπο βαθμολογίας των γραπτών εξετάσεων, τις προϋποθέσεις συμμετοχής στην προφορική εξέταση, καθώς και τις προϋποθέσεις εγγραφής στον πίνακα επιτυχόντων:

«V. ΦΥΣΗ, ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΠΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

(...)

3. Βαθμολογία

Προγραμματικές εξετάσεις

Εξέταση α': βαθμολογείται από 0 έως 20 μονάδες (ελάχιστος αριθμός απαιτούμενων μονάδων 10).

Εξέταση β': βαθμολογείται από 0 έως 10 μονάδες (ελάχιστος αριθμός απαιτούμενων μονάδων 5).

Εξέταση γ': βαθμολογείται από 0 έως 10 μονάδες (ελάχιστος αριθμός απαιτούμενων μονάδων 5).

Λοιπές γραπτές εξετάσεις

Εξέταση δ': βαθμολογείται από 0 έως 40 μονάδες (ελάχιστος αριθμός απαιτούμενων μονάδων 20).

Πρώτα διορθώνονται τα γραπτά των εξετάσεων α', β' και γ'. Κατόπιν γίνεται η διόρθωση των γραπτών τής εξέτασεως δ' των υποψηφίων που έλαβαν τον ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μονάδων αντίστοιχα στις εξετάσεις α', β' και γ'.

VI. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ — ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ — ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

1. Ποιοι γίνονται δεκτοί

Στην προφορική εξέταση συμμετέχουν οι υποψήφιοι που έλαβαν στη γραπτή εξέταση δ' σύνολο τουλάχιστον 24 μονάδων.

Οι υποψήφιοι ειδοποιούνται ατομικά εγγράφως για το πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής που αφορά τη συμμετοχή τους στην προφορική εξέταση.

(...)

3. Βαθμολογία

Η προφορική εξέταση βαθμολογείται από 0 έως 60 μονάδες (ελάχιστος αριθμός απαιτούμενων μονάδων 30).

VII. Εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων

Στο τέλος του διαγωνισμού η εξεταστική επιτροπή εγγράφει στον πίνακα επιτυχόντων τους υποψηφίους οι οποίοι έλαβαν συνολικά τουλάχιστον 60 μονάδες στις γραπτές εξετάσεις δ' και στην προφορική εξέταση: υπονοείται ότι οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν λάβει τον ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μονάδων για κάθε εξέταση.»

- 4 Στις 31 Οκτωβρίου 1991 οι προσφεύγοντες υπέβαλαν διοικητική ένσταση κατά της προαναφερθείσας απόφασης της 9ης Αυγούστου 1991. Στην ένσταση αυτή δεν δόθηκε ρητή απάντηση από την Επιτροπή. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι στις 9 Απριλίου 1992 ο Γενικός Διευθυντής Προσωπικού και Διευθύνσεως, De Koster, ειδοποίησε δύο από τους προσφεύγοντες, τον Καραφιλλάκη και την Tavola, ότι, «έχοντας επίγνωση του διαφορούμενου της προκηρύξεως του εν λόγω διαγωνισμού, ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή να επανεξετάσει την περίπτωση τους με πνεύμα θετικό». Με έγγραφο της 21ης Μαΐου 1992 ο De Koster γνωστοποίησε στους προσφεύγοντες ότι η εξεταστική επιτροπή ενέμεινε στην απόφασή της να μη τους επιτρέψει να μετάσχουν στην προφορική εξέταση του διαγωνισμού. Προσέθεσε ότι οι υπηρεσίες ερευνούν, μαζί με τη Νομική Υπηρεσία, τις συνέπειες που πρέπει να συναχθούν από αυτή τη στάση.
- 5 Υπό τις περιστάσεις αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Μαΐου 1992, οι προσφεύγοντες ζήτησαν την ακύρωση της προαναφερθείσας απόφασης της 9ης Αυγούστου 1991. Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 20 Ιανουαρίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

- 6 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Αυγούστου 1991, η οποία αρνήθηκε στους προσφεύγοντες το δικαίωμα να μετάσχουν στην προφορική εξέταση του διαγωνισμού EUR/21·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να κρίνει κατά νόμο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 7 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως, πρόδηλη πλάνη στην αιτιολογία και παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Επί του λόγου περί πρόδηλης πλάνης στην αιτιολογία

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 8 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι, αρνηθείσα να τους επιτρέψει να μετάσχουν στην προφορική εξέταση για τον λόγο ότι δεν έλαβαν συνολικά 24 μονάδες στην εξέταση δ' της συντάξεως εκθέσεως, όπως απαιτούσε το στοιχείο VI.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού EUR/21, η εξεταστική επιτροπή στηρίχθηκε σε πεπλανημένη ερμηνεία της προκηρύξεως αυτής, αντιφάσκοντας στο ίδιο το κείμενό της.
- 9 Οι προσφεύγοντες στηρίζονται ειδικότερα στο γεγονός ότι η προαναφερθείσα προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε ρητά, στο σημείο V.3, για τη βαθμολογία των γραπτών εξετάσεων, ότι ο ελάχιστος αριθμός απαιτούμενων μονάδων για την εξέταση δ', που βαθμολογείται από 0 έως 40 μονάδες, ήταν 20 μονάδες. Κατά τους ενδιαφερομένους, η διάταξη αυτή έπρεπε να ερμηνευθεί σε σχέση με το σημείο VII, πρώτο εδάφιο, της προκηρύξεως του διαγωνισμού, κατά το οποίο «η εξεταστική επιτροπή εγγράφει στον πίνακα επιτυχόντων τους υποψηφίους οι οποίοι έλαβαν συνολικά τουλάχιστον 60 μονάδες για τις γραπτές εξετάσεις δ' και για την προφορική εξέταση· υπονοείται ότι οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν λάβει τον ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μονάδων σε κάθε μια από τις εξετάσεις αυτές». Συνάγουν δε ότι, εν όψει της διαμορφώσεως των προϋποθέσεων που διέπουν τη συμμετοχή στην προφορική εξέταση και την εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων, η οποία αντιστοιχεί σε μεταγενέστερη φάση της επιλογής, αρκεί, κατά λογική συνέπεια, να λάβει ο υποψήφιος τον ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μονάδων 20 στην εξέταση δ' για να γίνει δεκτός στην προφορική εξέταση.
- 10 Υπό τις περιστάσεις αυτές οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, απαιτώντας τουλάχιστον 24 μονάδες επί 40 στην εξέταση δ' της συντάξεως εκθέ-

σεως, για να επιτραπεί η συμμετοχή στην προφορική εξέταση, το σημείο VI.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού ενέχει «ουσιαστικό σφάλμα», που δεν μπορεί να τους αντιταχθεί λόγω της αντιφάσεώς του με τις προαναφερθείσες διατάξεις των σημείων V και VII. Το ουσιαστικό αυτό σφάλμα δεν είναι τόσο παράδοξο αφού η εν λόγω προκήρυξη του διαγωνισμού περιλαμβάνει κι άλλες προφανείς ανακρίβειες. Οι προσφεύγοντες τονίζουν ειδικότερα ότι η περιγραφή μιας από τις προκριματικές εξετάσεις που αποβλέπει, κατά το στοιχείο V.1, περίπτωση α', της προκηρύξεως του διαγωνισμού, στο «να εκτιμηθούν οι ειδικές γνώσεις στον νομικό τομέα» αντιφάσκει με τη φύση των καθηκόντων στους τομείς της λογιστικής, των δημοσίων οικονομικών και των ασφαλειών, του διαχειριστικού ελέγχου και των στατιστικών, που καθορίζονται στο στοιχείο I.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Εξάλλου, το σημείο VIII της προκηρύξεως του διαγωνισμού αναφέρεται εσφαλμένα στην κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων «υπαλλήλων διοικήσεως» της «σταδιοδρομίας 5/4 της κατηγορίας B».

- 11 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται περαιτέρω, για να στηρίξουν την άποψή τους, ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού έπρεπε να ερμηνευθεί κατά γράμμα, κατά το μέτρο που αποτελούσε το μοναδικό έγκυρο έρεισμα αναφοράς για τους υποψηφίους, πολύ περισσότερο αφού επρόκειτο για γενικό διαγωνισμό, που ήταν επίσης ανοικτός για υποψηφίους μη υπηρετούντες στις Κοινότητες. Η πρακτική την οποία επικαλείται η καθής, κατά την οποία γίνονται δεκτοί στις προφορικές εξετάσεις μόνον οι υποψήφιοι που έλαβαν τουλάχιστον το 60 % των μονάδων στις γραπτές εξετάσεις, δεν μπορεί επομένως να τους αντιταχθεί. Άλλωστε, η προσφεύγοντες αμφισβήτησαν κατά τη συνεδρίαση ότι η πρακτική αυτή είναι παγία.
- 12 Η καθής υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε ακριβή εφαρμογή των προϋποθέσεων συμμετοχής στην προφορική εξέταση που αναφέρονται στην επίμαχη προκήρυξη του διαγωνισμού. Προβάλλει δε ότι, σύμφωνα με πάγια πρακτική στους εξωτερικούς διαγωνισμούς με εξετάσεις που διοργανώνει η Επιτροπή, το στοιχείο V.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, το μόνο ουσιώδες εν προκειμένω στοιχείο, απαιτεί κατά τρόπο σαφή και ρητό συνολικά 24 μονάδες στη γραπτή εξέταση δ' για να επιτραπεί η συμμετοχή στην προφορική εξέταση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 13 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, περί προδήλου πλάνης στην αιτιολογία, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, αρνηθείσα να επιτρέψει στους προ-

σφεύγοντες να μετάσχουν στην προφορική εξέταση για τον λόγο ότι δεν είχαν λάβει συνολικά 24 μονάδες στην εξέταση δ' της συντάξεως εκθέσεως, η εξεταστική επιτροπή προέβη σε ακριβή εφαρμογή των προϋποθέσεων συμμετοχής στην εξέταση αυτή, που αναφέρονται κατά τρόπο σαφή και ακριβή στο στοιχείο VI.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

- 14 Πράγματι, το στοιχείο VI.1 της προκηρύξεως αυτής, απαιτώντας κατά τρόπο ρητό, υπό τον τίτλο «συμμετοχή στην προφορική εξέταση», ως ελάχιστο αριθμό τουλάχιστον 24 μονάδες επί 40 στην εξέταση δ', για να επιτραπεί η συμμετοχή στην προφορική εξέταση, αφορούσε ειδικά τις προϋποθέσεις συμμετοχής στην εξέταση αυτή. Επομένως, δεν μπορούσε να στερηθεί αποτελεσματικότητας από τη μνεία, στο σημείο V.3 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, του «ελαχίστου αριθμού απαιτούμενων μονάδων» 20 όσον αφορά την εξέταση δ'. Αυτή η τελευταία μνεία, υπό τον τίτλο «βαθμολογία (των γραπτών εξετάσεων)», προηγείτο λογικά του κεφαλαίου που αφιερώνεται στις προϋποθέσεις συμμετοχής στην προφορική εξέταση. Επομένως, δεν είχε σε καμιά περίπτωση ως σκοπό να θέσει τις προϋποθέσεις που διέπουν τη συμμετοχή στην προφορική εξέταση.
- 15 Η ανάπτυξη αυτή δεν βρίσκεται σε αντίφαση με την ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων σε σχέση με το σημείο VII της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Κατά την τελευταία αυτή διάταξη, η εξεταστική επιτροπή εγγράφει στον πίνακα επιτυχόντων «τους υποψήφιους που έλαβαν συνολικά τουλάχιστον 60 μονάδες στις γραπτές εξετάσεις δ' και στην προφορική εξέταση: υπονοείται ότι οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν λάβει τον ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μονάδων σε κάθε μια από τις εξετάσεις». Το σημείο VII της προκηρύξεως του διαγωνισμού, το οποίο διέπει την τελευταία φάση της διαδικασίας επιλογής, προοριζόταν να εφαρμοστεί αποκλειστικά στους υποψηφίους που είχαν ήδη γίνει δεκτοί να μετάσχουν στο σύνολο των εξετάσεων του διαγωνισμού, πράγμα που σημαίνει αναγκαστικά ότι είχαν προηγουμένως ανταποκριθεί στο κριτήριο συμμετοχής στην προφορική διαδικασία. Κατά την οικονομία του διαγωνισμού, το σημείο VII δεν μπορούσε επομένως λογικά να αναφέρεται πλέον στις προϋποθέσεις συμμετοχής στην προφορική αυτή εξέταση, που περιλαμβάνονταν ειδικά στο σημείο VI.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

Αφού η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν προέβλεπε παρά μόνο μια γραπτή εξέταση, την εξέταση δ', η απαίτηση περί «ελαχίστου αριθμού απαιτούμενων μονάδων» 20 στο σημείο V.3 δεν είχε, στην πραγματικότητα, καμιά σημασία όσον αφορά τις μονάδες που έλαβε ο υποψήφιος στην εν λόγω εξέταση δ'. Αυτή η εσφαλμένη μνεία περί «ελαχίστου αριθμού απαιτούμενων μονάδων» 20 εξηγείται, όπως αναφέρει η Επιτροπή, από το ότι η επίμαχη προκήρυξη του

διαγωνισμού αποτελούσε αντιγραφή του σχεδίου που ανήκει σε διαγωνισμό ο οποίος περιλαμβάνει περισσότερες γραπτές εξετάσεις που αποτελούν την προϋπόθεση συμμετοχής στις προφορικές εξετάσεις. Αυτό μαρτυρείται ιδίως από τη χρήση του πληθυντικού αριθμού στο σημείο VII που αφορά τις «γραπτές εξετάσεις δ'». Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν πρέπει να ληφθεί καθόλου υπόψη η εσφαλμένη περίληψη αυτών των λέξεων στο σημείο V.3 για την ορθή ερμηνεία της προκηρύξεως. Από αυτά προκύπτει ότι η μνεία περί «ελαχίστου αριθμού απαιτούμενων μονάδων» στο σημείο VII αφορούσε συγκεκριμένα μόνον τη βαθμολογία που έλαβε ο υποψήφιος στην προφορική εξέταση.

- 16 Παρέπεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως δεν είναι βάσιμος.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως του καθήκοντος αρωγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Στο πλαίσιο του δεύτερου αυτού λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν ότι το καθήκον αρωγής, το οποίο προκύπτει από το άρθρο 24 του ΚΥΚ, επιβάλλει στη δημόσια αρχή, όταν αποφασίζει για την κατάσταση ενός υπαλλήλου, να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και το συμφέρον του οικείου υπαλλήλου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 1990, *Burban κατά Κοινοβουλίου*, T-133/89, Συλλογή 1990, σ. II-245, σκέψη 27).
- 18 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι στην προκειμένη περίπτωση η άρνηση να τους επιτραπεί να μετάσχουν στην προφορική εξέταση παραβιάζει το καθήκον αυτό αρωγής, κατά το μέτρο που δεν ελήφθη υπόψη η καλή πίστη τους. Υπογραμμίζουν ότι είχαν ερμηνεύσει νομίμως το κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού κατά την έννοια ότι η λήψη «ελαχίστου αριθμού απαιτούμενων μονάδων» 20 στην εξέταση δ' συνεπήγετο τη συμμετοχή τους στην προφορική εξέταση. Υποστηρίζουν ότι η διατύπωση της προκηρύξεως του διαγωνισμού μπορούσε, τουλάχιστον, σοβαρά να δημιουργήσει σύγχυση, όπως δέχθηκε αυτή η ίδια η καθής στο προαναφερθέν σημειώμά της της 9ης Απριλίου 1992 προς τον Καραφιλλάκη και την Tavola.
- 19 Οι προσφεύγοντες παραδέχονται ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεσμευόταν από το σύνολο των διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού, συμπεριλαμβανομένου και του σημείου VI.1 της προκηρύξεως αυτής, η οποία απαιτούσε σύνολο 24 μονάδων στη γραπτή εξέταση δ' για τη συμμετοχή στην

προφορική εξέταση. Υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε επομένως, εφόσον ήταν υπεύθυνη της συντάξεως της εν λόγω προκηρύξεως του διαγωνισμού, να παράσχει στους ενδιαφερόμενους το ευεργέτημα της αμφιβολίας και να τους επιτρέψει να μετάσχουν στην προφορική εξέταση διορθώνοντας αυτό το διαφορούμενο όρο μετά την ένστασή τους.

- 20 Η καθής εκτιμά ότι το καθήκον αρωγής δεν παραβιάστηκε εν προκειμένω. Ισχυρίζεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της ανεξαρτησίας των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών, δεσμευόταν στην προκειμένη περίπτωση από την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μη δεχθεί τους προσφεύγοντες στην προφορική εξέταση. Προσθέτει ότι μόνο στην περίπτωση που θα διαπίστωνε ότι ολόκληρη η διαδικασία του διαγωνισμού ήταν πλημμελής από τη φερομένη παράνομη απόφαση της εξεταστικής επιτροπής θα είχε το καθήκον η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να διαπιστώσει αυτή την κατάσταση με αιτιολογημένη απόφαση. Θα ήταν τότε υποχρεωμένη να επαναλάβει όλη τη διαδικασία του διαγωνισμού μετά από νέα προκήρυξη και ενδεχόμενο ορισμό νέας εξεταστικής επιτροπής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 21 Όσον αφορά τον δεύτερο αυτό λόγο ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει πρώτον ότι, κι αν ακόμη υποθεθεί ότι γίνεται δεκτό το διαφορούμενο της προκηρύξεως διαγωνισμού, δεν δικαιούνται ούτε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού ούτε η Επιτροπή να δεχθούν τους προσφεύγοντες στην προφορική εξέταση κατόπιν της ενστάσεώς τους.
- 22 Όσον αφορά την εξεταστική επιτροπή, αρκεί να υπομνηστεί ότι, ναι μεν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να καθορίσει τους όρους του διαγωνισμού, η εξεταστική όμως επιτροπή δεσμεύεται από το κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού όπως δημοσιεύθηκε (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 18ης Φεβρουαρίου 1982, 67/81, Ruske κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 661, σκέψη 9, και της 19ης Μαΐου 1983, 289/81, Μαυρίδης κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 1731, σκέψη 21).

Εν προκειμένω, και αν ακόμη γίνει δεκτή η άποψη των προσφευγόντων για το διαφορούμενο, είναι βέβαιο ότι το διαφορούμενο αυτό δεν μπορούσε να εμποδίσει την ακριβή ερμηνεία της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Κατόπιν αυτού, η εξεταστική επιτροπή δεν μπορούσε να δεχθεί τους προσφεύγοντες να μετάσχουν στην προφορική εξέταση χωρίς να αλλοιώσει τους όρους που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Πράγματι, εξοβελίζοντας, υπέρ των υποψη-

φρών που έλαβαν στην εξέταση συντάξεως εκθέσεως δ' βαθμό ίσο ή ανώτερο των 20 μονάδων, τον περιοριστικό όρο που θέτει το σημείο VI.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, το οποίο απαιτούσε σύνολο τουλάχιστον 24 μονάδων, θα άλλαζε ουσιωδώς η εξεταστική επιτροπή τους όρους του διαγωνισμού.

23 Καθόσον αφορά την Επιτροπή, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι επίσης δεν είχε την εξουσία να δεχθεί τους προσφεύγοντες στην προφορική εξέταση μετά την ένστασή τους. Πράγματι, κατά την πάγια νομολογία η οποία στηρίζεται στο σεβασμό της ανεξαρτησίας των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών, η διοίκηση δεν διαθέτει εξουσία τροποποίησης ή ακυρώσεως των αποφάσεών τους (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 1972, *Marcato κατά Επιτροπής*, 44/71, *Rec.* 1972, σ. 427, σκέψη 5, και της 23ης Οκτωβρίου 1986, 321/85, *Schwieging κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου*, *Συλλογή* 1986, σ. 3199 σκέψη 11). Αν είχε κρίνει η Επιτροπή ότι ήταν πλημμελής η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που αρνήθηκε να επιτρέψει στους προσφεύγοντες να μετάσχουν στην προφορική εξέταση, λόγω της προβαλλομένης παραπλανήσεώς τους από το φερόμενο ως διαφορούμενο περιεχόμενο της προκηρύξεως διαγωνισμού, το καθής η προσφυγή κοινοτικό όργανο διέθετε μόνο τη δυνατότητα να διαπιστώσει αυτή την κατάσταση με αιτιολογημένη απόφαση και να επαναλάβει πλήρως τη διαδικασία διαγωνισμού, δημοσιεύοντας νέα προκήρυξη διαγωνισμού, απαλλαγμένη διαφορουμένων σημείων (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου *Schwieging κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου*, σκέψη 13). Επομένως, στην προκειμένη υπόθεση πρέπει να διαπιστωθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν ζήτησαν την ακύρωση αυτής της ίδιας της προκηρύξεως του διαγωνισμού σε κανένα στάδιο της διοικητικής ή ενδίκου διαδικασίας. Ζητούν μόνον την ακύρωση της αποφάσεως που τους απέκλεισε από την προφορική εξέταση του διαγωνισμού αυτού.

24 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει σχετικά ότι, και αν ακόμη υποτεθεί ότι οι ενδιαφερόμενοι είχαν θεμιτώς παραπλανηθεί από το φερόμενο ως διαφορούμενο περιεχόμενο της προκηρύξεως διαγωνισμού, αποτελεί αρχή ότι μια διαδικαστική πλημμέλεια δεν μπορεί να καταστήσει άκυρη μια πράξη παρά μόνον όταν αποδεικνύεται ότι ελλείπει αυτής της πλημμελείας θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο η απόφαση (βλ. παραδείγματος χάρη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 150/84, *Bernardi κατά Κοινοβουλίου*, *Συλλογή* 1986, σ. 1375, σκέψη 28, και της 10ης Δεκεμβρίου 1987, 186 έως 184/86, *Del Plato κατά Επιτροπής*, *Συλλογή* 1987, σ. 4991, σκέψη 36).

Εν προκειμένω πρέπει να διαπιστωθεί ότι το διαφορούμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού που προβάλλουν οι προσφεύγοντες δεν μπορούσε να έχει επίπτωση στην ποιότητα της γραπτής εξετάσεως δ', κατά συνέπεια δε στα αποτελέσματά τους και στον αποκλεισμό τους από την προφορική εξέταση. Για να γίνει δεκτό το αντίθετο, θα έπρεπε να αποδειχθεί ότι οι προσφεύγοντες είχαν

«καθορίσει αναλογικά το μέγεθος» των προσπαθειών τους για να επιτύχουν βαθμό απλώς ανώτερο των 20 μονάδων προκειμένου να ανταποκριθούν στον, κατ' αυτούς, όρο συμμετοχής στην προφορική εξέταση. Κανένα όμως στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι οι προσφεύγοντες υιοθέτησαν αυτή τη στάση και ούτε αυτοί οι ίδιοι ισχυρίζονται ότι ενήργησαν κατ' αυτόν τον τρόπο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το διαφορούμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού, το οποίο προβάλλουν οι προσφεύγοντες για να στηρίξουν το αίτημά τους περί ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής που τους αρνήθηκε να μετάσχουν στην προφορική εξέταση, δεν είχε καμία επίπτωση στην εν λόγω απόφαση και δεν μπορούσε επομένως να την καταστήσει άκυρη.

- 25 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως δεν είναι βάσιμος. Επομένως, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.
- 27 Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, το Πρωτοδικείο μπορεί να καταδικάσει ακόμη και τον νικήσαντα διάδικο στην καταβολή των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί ο αντίδικός του, αν κρίνει ότι τα έξοδα αυτά προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως.
- 28 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει σχετικά ότι η καθής δέχθηκε ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού περιείχε ορισμένο αριθμό λαθών, ιδίως όταν απαιτούσε «ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μονάδων» 20 όσον αφορά τη μοναδική γραπτή εξέταση δ'. Εξάλλου, στο προαναφερθέν σημειώμά του, που απηύθυνε στις 9 Απριλίου 1972 σε δύο από τους προσφεύγοντες ο Γενικός Διευθυντής Προσωπικού και Διοικήσεως, αναγνώρισε ρητά ότι η προκηρύξη του διαγωνισμού ήταν διαφορούμενη και πληροφόρησε τους ενδιαφερόμενους ότι είχε ζητήσει από την εξεταστική επιτροπή «να επανεξετάσει την περίπτωση τους με πνεύμα θετικό».

- 29 Η καθής παρέσυρε επομένως με τη στάση της τους προσφεύγοντες να πιστέψουν στο βάσιμο του δικαιώματός τους να γίνουν δεκτοί στην προφορική εξέταση λόγω των προβαλλομένων διαφορουμένων σημείων της προκηρύξεως του διαγωνισμού και να ασκήσουν προσφυγή. Υπό τις περιστάσεις αυτές είναι δίκαιο να φέρει η Επιτροπή, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και τα έξοδα των προσφευγόντων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Bellamy

Briët

Saggio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Μαρτίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy